

også et alsidigt udbud af efter- og videreuddannelse. AMU-centrene har netop som udbydere af AMU-uddannelser først og fremmest til opgave at løfte en arbejdsmarkedspolitisk opgave.

Reformen betyder således, at erhvervsskolerne og erhvervsuddannelserne m.v. forbliver mit ansvar, og at AMU-centrene og arbejdsmarkedsuddannelserne forbliver arbejdsministerens ansvar.

Samtidig er der med reformen taget de nødvendige initiativer for at videreudbygge den tætte kontakt og samordning mellem systemerne, sådan at systemerne i fællesskab kan sikre bl.a. overskuelighed og god ressourceudnyttelse i udbudet.

Der er også tilvejebragt rammer, som muliggør skolesammenlægninger på frivillig basis. Det gælder sammenlægninger mellem erhvervsskoler, sammenlægning mellem AMU-centre og sammenlægning mellem erhvervsskoler og AMU-centre.

Erhvervsskoler og AMU-centre er selvejende institutioner. Ved selvejende institutioner, det gælder både erhvervsskoler og AMU-centre, ligger beslutningskompetencen med hensyn til sammenlægning hos institutionernes bestyrelser, dog naturligvis med godkendelse i de respektive ministerier.

Det er således institutionernes bestyrelser, der med kvalificeret flertal beslutter, om man ønsker at lægge sig sammen med henholdsvis en erhvervsskole eller et AMU-center. Hverken Undervisningsministeriet eller Arbejdsministeriet kan diktere sammenlægninger.

Når institutionernes bestyrelser har besluttet sig for en sammenlægning, ansøger de hver for sig om henholdsvis Undervisningsministeriets og Arbejdsministeriets godkendelse. Det er både min og arbejdsministerens opfattelse, at en forudsætning for, at vi vil godkende en sammenlægning, er, at den nye institution er bæredygtig såvel uddannelsesmæssigt som økonomisk og udbudsmæssigt. Det er således vigtigt at opretholde den geografiske dækning af de to skoleformers udbud.

Det er i øvrigt Undervisningsministeriets erfaring set under ét og over årene, at der er klare indikationer på, at mellemstore skoler med et alsidigt uddannelsesudbud typisk klarer sig bedre end små skoler og lige så godt som eller bedre end meget store skoler. Der kan derfor være en øverste grænse for en skoles størrelse, hvis den skal fungere optimalt. Mens man skal være opmærksom på, at der også kan være fordele ved

sammenlægning af små skoler, skal man også passe på, at man ikke skaber nogle, der bliver for store.

Arbejdsministeren og jeg vil i foråret aflevere en redegørelse til Folketinget om opfølgningen på voksen- og efteruddannelsesindsatsen. Samtidig kan jeg oplyse, at Arbejdsministeriet på baggrund af reformen har skabt et nyt udbudsinstrument for godkendelse af udbydere af arbejdsmarkedsuddannelser, der betyder, at undervisningen udbydes på færre uddannelsessteder, og at de faglige og pædagogiske kvalifikationer styrkes og udbygges.

Samlet er det regeringens opfattelse, at der med Folketingets vedtagelse af reformen af voksen- og efteruddannelsessystemet med de igangværende initiativer er taget hånd om de problemstillinger, som forslagsstillerne anfører i bemærkningerne til beslutningsforslaget. Regeringen kan således ikke støtte forslaget.

Svend Erik Larsen (S):

Indledningsvis skal jeg på vegne af Socialdemokratiet bakke op om regeringens afvisning af det fremsatte beslutningsforslag nr. B 75.

Siden 1993 har Socialdemokratiet satset voldsomt på voksen- og efteruddannelsen, fordi det har været nødvendigt at give mange lønmodtagere en mulighed for at komme videre i livet frem for at gå i stå økonomisk og udviklingsmæssigt, hvilket vi i vores samfund ikke kan være tjent med.

Vi har siden formuleringen af regeringsgrundlaget fra marts 1998 arbejdet med voksen- og efteruddannelsen til den nu vedtagne reform, der skal sikre, at voksen- og efteruddannelsessystemet fungerer optimalt i et udviklingssamfund og yder den optimale service og brugervenlighed over for de uddannelsessøgende og erhvervslivet.

Dermed er der også gennem mange analyser taget hånd om og højde for de problemstillinger, der er rejst i forslaget, hvilket forslagsstillerne havde mulighed for at tage et medansvar for på det tidspunkt, men det ansvar ønskede man som bekendt ikke at påtage sig.

Der er lavet et helt nyt uddannelsessystem for voksne, hvor bl.a. merit for kurser, erfaring fra arbejdspladserne tæller med, hvis man vil opkvalificeres. Og hvor var så forslagsstillerne henne, da vi lavede den løsning?

Arbejdsmarkedets parter, herunder arbejdsgiverne, vil i fremtidens VEU komme til at tage et medansvar også økonomisk.